

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของจังหวัดตรัง ในบทนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอสาระสำคัญของการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง
2. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 175 คน ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง ปีการศึกษา 2549

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 123 คน ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง ปีการศึกษา 2549 ได้มาจากการเทียบตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 608) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดตรัง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามการวิจัยพร้อมหนังสือแนะนำตัว ไปยังโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดตรัง โดยทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) และขอความร่วมมือให้ส่งแบบสอบถามที่ตอบแล้วคืนทางไปรษณีย์กลับ และผู้วิจัยใช้โทรศัพท์ติดต่อขอความร่วมมือกับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอีกทางหนึ่ง โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 30 วัน
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบทั้งหมด 123 ฉบับ คิดเป็นร้อยละร้อย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ข้อมูลที่รวบรวมได้นำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนมาแจกแจงหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อและสรุปรวมในแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ยจะแบ่งตามแนวของเบสท์
2. ข้อมูลด้านการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนมาวิเคราะห์โดยจัดกลุ่มของปัญหา และกลุ่มของข้อเสนอแนะที่เหมือนกันหรือคล้ายกันเข้าด้วยกัน แล้วหาความถี่นำเสนอในแต่ละงาน โดยเรียงจากกลุ่มของปัญหา และข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากไปหาความถี่น้อย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดตรัง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) โดยเรียงลำดับดังนี้ ปัญหาด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ย

สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.18$) โดยพบว่ามีปัญหาการผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมาคือปัญหาด้านการคำนวณ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.11$) โดยมีปัญหาการแก้โจทย์เลขง่าย ๆ ไม่ได้มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.62$) และปัญหาด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.02$) โดยพบว่ามีปัญหาการเขียนตามคำบอกไม่ได้มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.93$)

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความถนัดสูงสุด จำแนกตามลักษณะปัญหาคือ ปัญหาที่พบในเด็ก มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน ผันวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง อ่านตะกุกตะกัก อ่านข้ามคำ ส่วนปัญหาจากสิ่งแวดล้อม คือ ขาดความเข้าใจใส่จากครูและผู้ปกครองมาตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ส่วนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะจากครูผู้สอนเพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความถนัดสูงสุด คือ ให้ครูประจำชั้นหรือครูที่รับผิดชอบสอนเสริมหลังเลิกเรียนในวิชาหรือทักษะที่บกพร่อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง ผู้วิจัยมีประเด็นนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 โดยทั้งสามด้าน คือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการคำนวณ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรวิทย์ พูลสวัสดิ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่สำรวจภาวะสมาธิสั้นในนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานครนั้น แล้วพบว่า มีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำ และคณิตศาสตร์มากที่สุดด้วย และเป็นไปตามลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่มักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาทักษะ อันได้แก่ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ (ผดุง อารยะวิญญู 2544 : 12) ซึ่งในการสำรวจนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดตรัง ในครั้งนี้จะได้ลักษณะของปัญหาทั้งสามด้าน คือ การอ่าน การเขียน และการคำนวณที่สอดคล้องกับลักษณะความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ ศรียา นิยมธรรม (2546 : 143) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยาซึ่งทำให้เด็กมีปัญหาทางการเรียนด้านต่างๆ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การคิด หรือการคำนวณ ส่วนการเรียงลำดับปัญหาที่พบบนนั้น ปัญหาด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.18 รองลงมาคือปัญหาด้านการคำนวณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และปัญหาด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.02 ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางการอ่านจำนวนมากที่สุด (ชมพูนุช สุขหวาน และคณะ 2544 : 55)

2. แนวคิดหรือข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ให้ครูประจำชั้นหรือครูที่รับผิดชอบสอนเสริมหลังเลิกเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา เจตคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่พบว่าผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดที่จะให้มีการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยให้มีการเรียนปกติแต่มีการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 77.8 (นางชมพูนุช สุขหวาน และคณะ 2544 : 54) แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ต่างก็เห็นด้วยที่จะให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้เรียนร่วมกับเพื่อนนักเรียนปกติ ไม่ต้องการแยกนักเรียนออกจากเพื่อน ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการนิยมให้เข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษ แต่โรงเรียนเหล่านี้มีข้อเสียอยู่หลายประการ ที่สำคัญคือ เป็นการแยกเด็กออกจากสังคม ทำให้สังคมไม่เข้าใจ และเด็กเหล่านี้ก็ไม่เข้าใจสังคม เมื่อเด็กเรียนจบแล้ว เด็บโตเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างกลมกลืนในสังคมกับคนปกติได้ อย่างไรก็ตามการให้เด็กเข้าเรียนโรงเรียนพิเศษเฉพาะเจาะจงคงต้องพิจารณาถึงความรุนแรงประกอบด้วย เพราะถ้าเด็กที่มีปัญหาที่รุนแรงอาจจะต้องให้เรียนโรงเรียนประจำหรือถ้ามีปัญหาล็กน้อยก็อาจเรียนเหมือนเด็กปกติทุกประการ ส่วนการสอนเสริมหรือการซ่อมเสริมให้แก่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้น อาจจะสอนเสริมโดยครูประจำชั้น หรือครูประจำวิชาที่ได้รับมอบหมายนั้น อาจจะจัดในคาบสอบ คาบว่าง ช่วงเวลาพัก หรือหลังเลิกเรียน ซึ่งแนวทางดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะช่วยเหลือนักเรียนกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร โรงเรียน ครู ผู้ปกครอง เพื่อประโยชน์สูงสุดที่จะตกแก่นักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ และการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่พบเมื่อแยกเป็นรายด้านจะเห็นว่าด้านการอ่านเป็นปัญหาที่มีมากที่สุด จึงควรมีการพัฒนาด้านการอ่านของนักเรียนเป็นอันดับแรก เพราะเป็นปัญหาเริ่มต้นที่จะเป็นปัญหาสำคัญสำหรับการเรียนรู้ในระดับที่สูงต่อไปของนักเรียน
2. จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเขียนตามคำบอกไม่ได้มากที่สุดนั้น ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องควรมีการเอาใจใส่และวิจัยด้านการฟังของนักเรียนควบคู่กันไปด้วย เพื่อช่วยแก้ปัญหาด้านการเขียนที่มีส่วนสัมพันธ์กัน

3. ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในด้านการอ่าน การเขียน และการคำนวณ แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดประชุม อบรม สัมมนา หรือประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะครูผู้สอนที่จะนำมาพัฒนานักเรียนได้ตรงตามเป้าหมายต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานในโรงเรียนที่มีนักเรียนเรียนร่วมสังกัดรัฐบาล เอกชน และสังกัดอื่นๆ ในจังหวัดอื่นด้วย
2. ควรศึกษาปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น ด้านการฟังและการพูด ด้านการคิด การให้เหตุผล ด้านสมาธิ และด้านพฤติกรรม เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาวิจัยพัฒนานวัตกรรม รูปแบบกิจกรรมต่างๆ สำหรับการช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
4. ควรมีการศึกษเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังการใช้นวัตกรรมต่างๆ เช่น การใช้ชุดการสอนเกี่ยวกับการอ่านเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนทั่วไป เป็นต้น